

POKUPNY (1) ai

N sg f pokupn(a).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XIX w.*

Przymiotnik od „pokup” ‘kara pieniężna, grzywna’:

Zestawienie: praw. »pokupna wina« = *pokup*, *kara sądowa nakładana na stronę procesową, też opłata pieniężna jako rekompensata za popełniony czyn przestępny lub jako odszkodowanie za wyrządzoną szkodę: emonda (sic! pro emenda), pokupna vyna BartBydg 47b.*

Cf POKUPNE

LWil